ANUL XVII — Seria II. — No. 13 | 4 PAGINI | 3 lei | C. | Sâmbătă 19 Oct. 1940

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe | Telefon: 3.26.69 Str. Anghel Saligny 2

ABONAMENTE
1 an . . . . Lei 1000
6 luni . . . . „ 500
3 luni . . . . „ 250

ANTRENORII

Este vorba de antrenorii de football. Aceştia au depus un memoriu la F. R. F. A. prin care cer să fie impuşi grupărilor care în momentul de faţă folosesc jucători în funcţia de antrenor.

Să judecăm puţintel cererea antrenorilor.

Anul trecut, un personaj de tristă amintire a organizat la A. N. E. F. un curs oficial pentru antrenorii de football. La acest curs s'au înscris şi vechii antrenori — cari nu posedau nici un fel de diplomă oficială — şi jucătorii la sfârşit de carieră, cari voiau să devină antrenori.

Despre valoarea acestui curs nu vom spune nimic. Vom presupune că a fost perfect; că elevii au învăţat tot ce trebuia să se înveţe la un asemenea curs.

Dar de aici până la a-i impune ca antrenori cluburilor care au în sânul lor elemente — fără diplomă, e adevărat — cu mult superioare brevetaţilor, este un drum cam lung.

Mai întâi fiindcă F. R. F. A. nu are căderea să intre în gospodăria intimă a grupărilor decât în măsura în care acestea contravin legilor şi regulamentelor.

In al doilea rând, fiindcă diploma nu garantează nici odată capacitatea.

Şi în att doilea rând, fiindcă antrenorul trebue să se impună prin valoarea lui intrinsecă, prin faima pe care i-o fac rezultatele de pe teren, nu prin ucazuri oficiale.

Dar problema antrenorilor mai are şi altă latură.

Un antrenor nu este numai profesorul de football, tehnicianul, care are menirea să înveţe pe tineri secretele jocului. El este în primul rând un fost jucător, a cărui carte de vizită stă tocmai în trecutul său sportiv.

Vrem să ştim: câţi dintre antrenorii brevetaţi n'au nimic să-şi reproşeze în legătură cu fosta lor carieră de footballist?

Apoi un antrenor mai are şi misiunea de a impregna în sufletul elevilor săi un fel anumit de a simţi româneşte.

Şi aici se pune foarte grav o problemă capitală. Antrenorii brevetaţi, în majoritatea lor, nu sunt români. Cum va putea F. R. F. A. să impună tineretului român educatori de alt neam, de alt cuget, de altă simţire?

Iată dece credem că rezolvarea problemei antrenorilor de football trebue amânată până când noua rânduială a sportului românesc îşi va putea spune cuvântul.

Virgil Popescu

„Gazeta Sporturilor" prezintă cititorilor săi pe viitorul campion mondial la toate categoriile

WILD BILL BOYD

boxeurul care a pierdut un singur match din 119: primul din carieră

reportaj de RIGHT CROSS

NEW YORK, Septembrie (corespondenţă particulară). — Când Jack Dempsey, după o carieră glorioasă s'a retras din box în plină glorie rămânând cel mai popular boxeur al Americii din toate timpurile, matchul pentru cucerirea titlului de categorie grea al provinciei Albana, primul titlu oficial cucerit de Dempsey l-au disputat Wild Bill Boyd şi Jim Robinson. Şi acest match disputat în zece reprize în faţa unui redus număr de cunoscători, în marea lor majoritate invitaţi personal de Dempsey a adus o revelaţie necontestată: Wild Bill Boyd, protejatul şi elevul lui Jack Dempsey a lăsat o extraordinară impresie.

Un match nul în care unul din combatanţi a fost de trei ori k. d.

Intre Wild Bill Boyd şi Jim Robinson matchul a fost o adevărată demonstraţie de box pe care primul a făcut-o secundului. Robinson a fost de trei ori în timpul matchului knock-down şi a terminat lupta bun pentru a rămâne în-

WILD BILL BOYD, protejatul lui Dempsey

tr'o vizită mai îndelungată la un sanatoriu. Totuşi din cei trei arbitri ai luptei doi au fost pentru un match nul, unul singur considerând că victoria i se cuvine lui Boyd, cărui fapt i se datorează acest verdict. Wild Bill Boyd în ultimele două reprize şi-a zeflemisit adversarul, menajându-l şi desconsiderându-l vizibil, lucru care a impresionat în mod cu totul neplăcut juriul. Cu acest rezultat totuşi Wild Boyd a fost trecut în fruntea speranţelor ringului yankeu, la categoria grea şi singurul capabil să intre în grupul Louis — Galento — Pastor.

Un palmares excepţional.

Născut la Birmingham (Albana) numai după trei zile după ce în altă parte a Americii se născuse Joe Louis, mitraliera din Detroit, şi actualul campion mondial la toate categoriile (16 Martie 1914) William Hearold Boyd este fiul unei irlandeze şi al unui scoţian. După terminarea studiilor — în care timp s'a consacrat ca cel mai liniştit şi cel mai silitor elev al promoţiei sale, micul William împins de dorul de aventură pe care-l avea în sânge, moştenit dela mama sa, se înscrie la marină şi călătoreşte în cele patru colţuri ale lumii.

Se consacră ca un desăvârşit înotător şi, în acelaş timp, boxează, ca amator, de 79 ori şi nu pierde decât un match, primul din cariera sa, la puncte, în faţa lui Bob Nestell, asupra căruia dealtfel şi-a luat mai târziu o strălucită revanşe. Din numeroşii săi învinşi în acest timp foarte puţini au avut fericirea să audă gongul final al partidei..

Şi alte 40 de lupte fără înfrângere

După cucerirea titlului suprem al marinei Boyd trece la profesionism şi susţine 40 de matchuri dintre cari numai 20 în manajamentul lui Dempsey. Le-a câştigat pe toate şi printre ultimii săi învinşi din acest an sunt Dawey Kimrey, Ford Smith şi Buck Everett.

A câştigat în acest timp centura de aur din Virginia şi campionatul coastei Pacificului.

Este un element tânăr şi are nevoe de experienţă, pe care desigur că şi-o va însuşi în manajamentul lui Dempsey.

Specialiştii spun că într'un an de activitate va atinge o clasă excepţională cu atât mai mult cu cât are şcoala de box curajoasă şi totuşi plină de technică a maestrului său Dempsey.

Deci, reţineţi un nume: Wild Bill Boyd prima speranţă americană pentru a succede lui Joe Louis la titlul suprem..

Pe courts-urile Politehnicei

Azi începe campionatul naţional de tennis al profesioniştilor

Pe terenurile A. S. Politehnicei vor începe astăzi de dimineaţă campionatele naţionale de tennis ale jucătorilor noştri profesionişti, — la care şi-au anunţat participarea cele mai bune rachete din această categorie.

In rândurile ce urmează vă vom prezenta, sumar, pe tenismanii noştri, atât cei amatori, — campionii, — cât şi pe cei profesionişti, profesorii:

CAMPIONII...

Tănăsescu, campionul României, prin technica şi clarviziunea sa în joc, a entuziasmat cercurile străine de specialitate şi a trecut pe răbojul învinşilor campioni iugoslavi, italieni, francezi şi englezi şi chiar un reprezentant exotic Ko-Sin-Kie...

Caralulis, a reuşit cu jocul său modern, complect şi agresiv să învingă pe Gabory, Davis-Cup-manul ungur şi a fost la un pas de victorie asupra celebrului Asboth.

Marin Bădin, tovarăşul de victorii în străinătate al lui Tănăsescu, după ce a repurtat succese în Italia, a revenit în ţară şi'n faţa desinteresării federaţiei a fost nevoit să revină la profesionism.

Bâzu Cantacuzino, popularul polisportiv a fost şi campionul României la tennis, după ce se antrenase special în acest scop. Astăzi încă poate pune în dificultate jucători din prima categorie.

Bunea Galaţi, fost campion al României, astăzi un nume care nu mai circulă intens.

Rurac, reprezentantul nostru de acum 2 ani în Germania şi învingătorul speranţei Marin Viziru, în Cupa Cămărăşescu, are calităţile unui autentic campion.

PROFESORII...

Ei sunt oamenii din umbră care au antrenat zile şi ani dearândul campionii de mai sus, care le-au corectat defectele şi i-au ajutat să urce calea spinoasă a succesului şi afirmării.

Ilie Ivan, antrenorul A. S. Politechnica, a format la şcoala sa pe:
Tănăsescu, timp de 7 ani;
Marin Bădin, timp de 4 ani;
Bunea, timp de 3 ani;
Rurac timp de 4 ani;
şi a ridicat prin ei clasa tennisului românesc.

Il puteţi vedea acum «la lucru» şi admira energia jocului, uşurinţa deplasării cu toată vârsta înaintată.

Aurică Dumitrescu are meritul formării lui Caralulis, iar

Tică Marinescu a fost mult timp antrenorul simpaticului «Bâzu».

Pe cea mai simplistă cale a logicei veţi ajunge la concluzia că maeştrii, oricât ar fi de mare talentul elevilor, nu pot fi mai prejos de dânşii.

PROGRAMUL

Matchurile se vor disputa pe terenurile A. S. Politechnica şi Do-

ILIE IVAN, decanul tennismanilor din România

herty-Club, dimineaţa şi după amiază, după următorul program:

CATEGORIA I

ORA 9.30

Tică Marinescu — Nicolae Neagu.
Ilie Ivan — Pompei Raita.
Marin Bădin — George Călin.
Dinu Călin — Gică Coşbuc.

ORA 14

George Călin — Tică Marinescu.
Ilie Ivan — Gică Coşbuc.
Marin Bădin — Dinu Călin.

CATEGORIA II

DIMINEAŢA, ORA 9.30

Ghiţă Antonescu — Tudor Ionescu.
Pavel Manea — Aurică Radu.
M. Constantinescu — Şt. Panaitescu.

DUPA AMIAZA, ORA 14.30

Pepi Ursan — T. Ionescu.

Pentru propagandă, INTRAREA LIBERA

R. S.

„VREM SA FACEM ATLETISM"

scriu federaţiei un copil de 14 ani şi trei constănţeni

După expresie şi stil, recunoaşteţi în acest tânăr pe campionul de mâine...

Sunt scrisori pe care le aştepţi ca un răsărit de soare, pe mare. Şi mai sunt scrisori, cari, venind pe neaşteptate, stârnesc bucurii pe cari doar sufletul le poate tâlmăci. Dar mai sunt scrisorile celor mici, ale mai sunt scrisorile celor mici, ale anilor şi de-o sinceritate cum n'o întâlnim la cei maturi. Aşa sunt cele două scrisori primite de federaţie din partea unui licean în vârstă de 14 ani şi a trei constănţeni dornici să practice atletismul.

«VISUL PITICILOR»

Nu este nici scenariu radiofonic pentru copii, nici o povestire care începe cu «a fost odată». Prin «pitici» nu trebue să'nţelegeţi oamenii înalţi cât o floare de grădină, ci categoria sportivă a tinerilor dintre 10 şi 15 ani.

Iată ce scrie un astfel de «pitic», — elev în clasa treia la liceul Lazăr, — preşedintelui federaţiei de atletism:

«Noi piticii am vrea nu numai footballul să-l răspândim, ci şi atletismul». Mulţi dintre noi ne punem întrebarea: Dece numai juniorii îşi desvoltă calităţile. Oare noi piticii nu suntem capabili să facem acelaş lucru?».

Sunt semne de întrebare legitime pentru un copil, care a avut bucuria de a urmări la Predeal concursurile naţionale. Dar mai este aici dorinţa vie a celui care renunţând la guvernantă, se duce, temerar şi mândru la şcoală, pe bicicletă. Astăzi copiii nu mai citesc pe Guliver, ci privesc poza lui Torrance aruncând greutatea. Au renunţat la scaunul cu rotile şi la sabia de lemn, pentru trotinetă şi mingie de gumă.

«Dece oare nu se fac campionate naţionale de atletism şi pentru noi piticii» continuă să întrebe liceanul nostru. Mai ales când **«cei mai buni dintre aceştia, vor aduce peste câţiva ani glorie şi biruinţă României».**

Aşa este, iubite E. F. şi dacă l-ai fi admirat măcar odată pe Zeno Dragomir, campion al ţării la vârsta la cari alţii joacă domino şi citesc cărţi cu poze, e imposibil să nu spui că aşa a şi fost. De l-ai fi văzut pe Zeno la Atena sărind în entuziasmul unei mulţimi de două ori mai numeroasă ca la un match internaţional pe Anef!...

«Acesta este visul nostru al tuturora, pe care dvs. d-le preşedinte îl veţi transforma în realitate». Desigur, copil drag, visul tău, al vostru, al piticilor porniţi în căutarea unei alte Albă ca zăpada, zeiţă a atletismului, va deveni realitate. Aşa cum încă din 1916, copiilor de vârsta voastră li s'a dăruit o întrecere a lor, în Parcul Sportiv dela Şosea, concurs întitulat al «Micilor atleţi».

Cincizeci de şcolari s'au prezentat atunci pe teren şi rezultatele au fost dintre cele mai bune. Ceea ce s'a putut face ieri, cu atât mai uşor se va putea face astăzi. Deci, iubiţi «pitici», aşteptaţi încrezători ziua de mâine. Visul vostru va fi realitate. V'o promitem categoric. Şi cuvântul celor mari, o ştiţi şi voi, trebue ascultat..

Scrisoarea celor trei, cari vor fi iar cinci

Doi demifondişti şi un săritor, toţi trei constănţeni au scris federaţiei rugând-o să nu-i uite. Nu este un reproş de dragoste, ci povestea unei participări la campionatele juniorilor dela Bucureşti.

Erau cinci buni prieteni, în oraşul cu nume de femee.. Iubeau marea, părinţii, şcoala. Dar mai iubeau şi iubesc încă atletismul. Şi cum poţi face atletism într'o localitate în care nu se vorbeşte măcar de el? De-ai întreba pe un constănţean: «Tu ştii atletism», ţi-ar răspunde poate scuzându-se. «Nu ştiu. Nu-mi plac jocurile de noroc». Doar Ovidiu, exilatul Ovidiu, mai îşi amintea că'n Roma lui, palestra dădea trupului o tinereţe şi o sveltete de zeu.

Şi într'o zi a lui Septembrie, cei cinci s'au decis să meargă la Bucureşti, la campionate. Cum însă, la o vârstă la care pantoful cu cue e o problemă financiară şi tot aşa drumul până'n Capitală, doi dintre ei, fără ştirea celorlalţi au rugat federaţia să le trimită foi de drum. Federaţia măgulită că şi'n Constanţa, oraşul fără atleţi, s'au găsit doi, le-a trimis imediat. Şi băeţii au plecat, dăruind povestei noastre, titlul de capitol: «Unde-s doi puterea creşte, unde-s cinci iese-un conflict».

In urmă, după fuga necamaraderească a celor doi, ceilalţi trei au scris federaţiei **«cu sufletul întristat»** istoria păţaniei lor. **«Noi am avut încredere în ei, socotindu-i adevăraţi camarazi de sport».** Şi astfel, tinerii constănţeni, doritori să concureze la întâiul lor concurs naţional, deşi **«oţeliţi pe malul mării, unde ne-am antrenat continuu bătuţi de vânt şi soare»** au trebuit

VIRGIL LUDU

(Continuare în pag. II-a)

Vedetele ringului românesc se spovedesc!

Ancheta întreprinsă de „Gazeta Sporturilor" printre boxeurii şi foştii boxeuri dela noi, continuă!

In numărul de mâine

MATCHUL VIEŢII MELE, de **Ilie Petrescu**

Venusul va avea o echipă de pitici

Este dorinţa grupării campioane şi este şi dorinţa lui Steinbach. Cum însă Venus n'are încă elemente, a rezervat ziua de Luni 21 Octombrie, descoperirii lor.

Dela orele 3 după amiază, pe stadionul din Splai, orice tânăr care nu este încă junior poate dovedi celor dela Venus că ştie să joace football. Şi pentru asta pot veni, fiindcă desigur nu toţi au, şi fără echipament şi fără mingie. Cu o singură condiţie: să nu uite talentul acasă

Se va înfiinţa

Un institut mecanic naţional?

Grupul Sportiv Motor se desfiinţează şi varsă toate fondurile Legiunii

Una dintre grupările de frunte ale sportului mecanic românesc «Grupul Sportiv Motor», e pe punctul de a-şi înceta activitatea.

Aceasta nu din motive de ordin financiar ci din considerente cu mult mai importante şi superioare.

Astfel, majoritatea membrilor, integrându-se în noua ordine politică dela noi, au înţeles să se comporte ca atare şi să renunţe, deci, la activitatea grupării.

In acelaş timp, după cum ne-a declarat unul din marcanţii membri ai «Grupului Sportiv Motor», s'a decis ca toate fondurile asociaţiei să fie vărsate Legiunii.

UN INSTITUT MECANIC NAŢIONAL

Dar, concomitent cu desfiinţarea «Grupului Sportiv Motor» membrii şi conducătorii aceştia intenţionează să propună forurilor de resort înfiinţarea unui Institut mecanic naţional.

Chestiunea, e, desigur, de o foarte mare importanţă şi actualitate astăzi. Totuşi, ea nu se poate pune şi cu atât mai puţin rezolva până când conducătorul sportului românesc nu va trasa linia viitoarei organizări, — lucru ce urmează să se producă Marţea viitoare.

UN EFORT INUTIL

In matchul pentru şasesprezecimile de finală ale Cupei României jucat Miercuri, portarul Leonidei nu poate opri marcarea celui de al patrulea goal al Rapidului

O nouă serie de jucători fugiţi în Ungaria

Totalul lor se ridică până acum la 73

Eri s'au mai primit la F. R. F. A. trei noui adrese din partea grupărilor F. C. Craiova, Juventus, Monitorul Oficial şi Gloria-Mărăşeşti în cari arată numele jucătorilor ce le-au fugit în Ungaria.

Ii redăm şi noi mai jos:

Brassay Alexandru, F. C. Craiova.
Prassler Iuliu, Juventus.
Duceai Francisc, Monitorul Oficial.
Sommer Alexandru, Gloria-Mărăşeşti.
Berencz Ion Lutz, Gloria-Mărăşeşti.
Iosof Nicolae, Gloria-Mărăşeşti.
Bucur Vasile, Gloria-Mărăşeşti.
Pop Vasile, Gloria-Mărăşeşti.
Nagy Petre, Gloria-Mărăşeşti.
Toth Francisc, Gloria-Mărăşeşti.
Tătaru Ioan, Gloria Mărăşeşti.
Paşcanu Leon, Gloria-Mărăşeşti.

Totalul jucătorilor fugiţi în Ungaria, declaraţi oficial, până acum, se ridică deci la 73.

Săptămâna sporturilor de iarnă dela Garmisch, s'a amânat pentru anul viitor

Săptămâna sporturilor de iarnă dela Garmisch - Partenkirschen care fusese fixată pentru 22-30 Ianuarie 1941 a fost amânată pentru 14-23 Februarie 1941. Este probabil că Suedia şi Finlanda îşi vor trimite cele mai bune echipe de ski şi hochey la aceste concursuri.